

Köszöntő gondolatok Mezey László Miklós főszerkesztő nyugdíjazása kapcsán

*A képen balról jobbra:
Vajda Kornél, Bartos Éva, Mezey László, Sz. Nagy Lajos, Győri Erzsébet,
Korpás István, a 3K egykori műszaki szerkesztője gyűjteményéből.
Készült 2005. szeptember 26-án.*

Meghúzódnak a mindennapjaink mögött. Tesszük a megszokott, ismert dolgainkat. Szeretjük, ha az élet ragaszkodik a „rend”-hez. Mindannyiunk életében vannak ilyen „rendciklusok”. Aztán egy pillanat. És már soha nem jön vissza a tegnapi, és a holnap sem lesz azonos a mával. Sokszor vágyjuk az újat. Reméljük. És a reményünk teljesül, megszületik gyermekünk, elnyerünk egy állást. Sokszor viszont nehéz teher az „új”, a nyakunkba szakadó, az idő elmúlásával bekövetkező változás.

Tavaly decemberben elkészöntél főszerkesztői munkádtól, hiszen elérted a nyugdíjkorhatárt. Kívánom, hogy életed új szakasza teljesebbé váljon. Oldódjanak el kötöttségeid. Legyen erőd és anyagi hátterved a bakancslistádon szereplő célok, tervek, óhajtottak eléréséhez. És legyen municiód az íráshoz.

2016. december 3-án, amikor szerény körülmények között együtt voltunk, a Könyvtári Intézet munkatársaként én szólhattam hozzád. Gondolataim csapongóak voltak. Talán azért is, mert olyan térben kellett röpdülniük, melyet még nem ismernek. Vetítettem képe-

ket nagy kedvencdról, a szerelmes Velencéről, dallamokat idéztem a múlt század nagy komoly- és könnyűzenei slágereiből, és eszembe jutott a gyermekkorom és az az ajándék, amit mindnyájan megkapunk születésünk pillanatában, amikor lelket kaptunk a Jóistentől. Két soha el nem fogyó, fényét nem veszítő, el nem kopó ajándékról van szó. Ez a két dolog az álom és a játék. Emberi létünk két legsodálatosabb ajándéka.

Azért fantasztikus ajándék ez a kettő, mert ezek azok, amin nem fog az idő, és mindig mindenütt velünk lehetnek. Amikor megöregszünk minden velünk öregszik. Öregszenek a barátok, öregszenek az emlékek. Öregszik az arcunk, a hajunk, a gondolkodásunk, a hangunk. De az álom, az álmodás nem öregszik. Az álom éppoly fiatal marad, mint amilyenek a születésünk pillanatában ajándékként megkaptuk.

Álmodni már az anyaméhben is álmodunk, sőt, álom nélkül is álmodunk, ha nem emlékszünk is, álmodunk. Álmodunk ifjan, álmodunk idősen. És álmainkban bármilyenek lehetünk. Újra fiatalok, újra erősek, újra ott ülhetünk szüleink ölében, szoríthatjuk társunk karját. Lehetünk szorongók vagy éppen felszabadultan vidámak, utazhatunk, beszélgethetünk, felelhetünk régi jó tanárunknak.

Álmaink nem azonosak az emlékeinkkel. Álmaink felett nincs tudatunk. Az álom talán nem is más, mint az a létezzetelen és mégis létező végtelen világ, ahol mindnyájan egyszerre és öröklétben együtt vagyunk. Szülők, gyermekek, kollégák, ismerősök és ismeretlenek, múlt és jövő.

És a játék. Nem öregszik a játék sem. Játsszani lehet bármivel és bármikor. A nézés is játék, a szó is az, legyen gügyögő vagy pontosan artikulált. Játék a tárgy, a mozdulat. A játék mindenké és minden helyzetben megtalálható. A játék sem öregszik. A játszani tudás sem öregszik. Emlékszem nagynéném arcára. Közel kilencven éves volt. Sütött mézes puszedit. És, hogy azonnal ne ehessük meg, eldugta. De úgy dugta el, hogy biztosan megtaláljuk és megegyük. Játsozott velünk. Játsozotta a haragot, de mutatta a mosolyt is az arcán.

Kedves Laci! Te az írást, az írott szövegek szerkesztését szakmádként választottad. Irigylésre méltó szakma a Tiéd, hiszen az írás, még ha szakmai szövegről is van szó, művészet. A művészet pedig három dologból áll. Az egyetemessé tevő, minden igazi művészetben jelen lévő álomból és játékból, valamint a személyessé, egyedivé tevő lélekből.

Amikor lelkünk az álom és a játék szövetén át anyagivá válik, akkor megtörténik az a csodálatos átváltozás, ami kiemel bennünket, embereket a Föld lakói közül.

Kívánom, hogy az átváltozás misztériumát még sokszor megélhesd úgy, hogy magad írod meg álmaidat, éled meg játékaidat, nyitod meg lelkedet. Nyugdíjas időd teremtsen ehhez alkotó kedvet. Ezzel köszönöm meg szakmai közösségünk nevében is a 3K élén és a könyvtárügyben eltöltött éveket!

Fehér Miklós

Jegyzetek:

1. Vajda K. (1946-) a Könyvtáros (1992-től 3K) szerkesztője 2007-ig.
2. Győri E. (1936-2012) az Új Könyvek főszerkesztője, a Könyvtári Intézet egykori mb. igazgatója.
3. Sz. Nagy L. (1935-2005) a 3K szerkesztője, finn filológus, fordító.
4. Bartos É. (1946-) a Könyvtári Intézet igazgatója a 2000-es években.